

Mien loug

Ronom de kampen koren;
Doarboven hemel blauw;
In 't midden kaark mit toren,
En bomen der omtou.
Wat hoezen, boskes, loanen,
Mit nander in 'n knoest,
Wat padjes om te goan,
Van veern net 'n toest.
'n Schoul, wat winkels, smederij,
'n Dreisprong van de wegen,
'n Singel mit 'n pasterij,
En toenen, brokjies hegen.

'k Zai in gedachten nog de meulen stoan,
De haarbaarg, nuimd 'De Witte Zwoan'.
De nortonpomp, het tichelwaark
Bie 'ol Koudaip en achter kaark.

't Is 't Viskenij, en Hungoaheert, of Sarrieshut,
Dei ons aan vrouger denken dut.
De neibaauw ligt aan boetenkaant,
Mit 't vrije zicht op 't open laand.

Zo ligt het loug doar as in 't web 'n spin:
Het roamwaark van de droaden
Dat bin de sloten, wegen, poaden
Woartussen aal de boerderijen stoan
Dei heert aan heert het veld in goan

In 't loug doar ik geboren bin
En ook mien aarbaid vin.

(gedicht van D.S. Hovinga)